

MSB 341

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers

God koopt ons terug

door Candy Davis

Mijn moeder heeft me flink de wind van voren gegeven toen ze ontdekte dat ik, tijdens het opruimen voor haar verhuizing naar een bejaardentehuis, haar suède jas uit de jaren zestig had weggegeven. Het kostte me \$ 24,99 om de jas terug te kopen bij de kringloopwinkel. Wij kinderen noemen het haar 'aangereden-dier-jas', maar voor mama is het een kostbare schat.

Onze hemelse Vader moest iets terugkopen dat Hem dierbaar was, namelijk ons – de mensheid. Hij moest ons verlossen van onze slavernij aan zonde en dood.

We hebben het aan Adam en Eva, onze eerste ouders (Hand.17:26), te danken dat zonde en dood in de wereld aanwezig zijn. God schiep Adam en Eva naar zijn eigen volmaakte beeld (Gen.1:26-27). Hij schiep hen om met Hem te communiceren en bij Hem te wonen (Gen.3:8; Lev.26:12), en om zijn volmaakte wereld te besturen (Gen.1:26-28). In alle comfort en behoeften werd voorzien door de Heer (Gen.1:29-30; Jes.51:3). Dit was de hemel op aarde.

Maar er was een vijand in de hof, iemand die al tegen God in opstand was gekomen en nu een plan had gesmeed om Gods volmaakte scheppingswerk te bederven en te veroveren (Gen.3:1-6; Jes.14:12-14). De vijand was de satan, allegorisch weergegeven als een slang. Zoals eertijds de verkoper van slangenolie verspilde hij geen tijd met het verleiden van Eva om te proeven van de enige vrucht in de hele hof die God had verboden (Gen.3:1-6; Gen.2:17). Eva trapte erin, maar Adam niet; toch koos hij ervoor om een verboden hap te nemen (I Tim.2:14). Als federaal hoofd van de mensheid besmette Adam zo de hele mensheid met het gif van de zonde (Rom.5:12; 3:23; I Cor.15:22a; Jes.64:6a).

Met die eerste hap – die zij uit eigen vrije wil namen (Gen.2:16) – gingen de ogen van Adam en Eva wijd open (Gen.3:7), niet voor de magische kennis die de slang had beloofd (Gen.3:5), maar voor hun eigen schande omdat zij in opstand waren gekomen tegen hun liefdevolle en vrijgeveige Heer. Bang grepen zij de dichtstbijzijnde vijgenbladeren en naaiden die tot kleding (Gen.3:7), in een dwaze poging hun schuld te verbergen voor de Schepper van het universum. De angst van Adam en Eva was gerechtvaardigd, want zij waren gewaarschuwd: **“maar van de boom der kennis van goed en kwaad, daarvan zult gij niet eten, want ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven”** (Gen.2:17).¹ God, wiens rechtvaardigheid zonde niet kan vergeven (Deut.32:4), had bepaald dat de straf voor het overtreden van zijn volmaakte norm van rechtvaardigheid de dood zou zijn (Rom.6:23; Ezech.18:4). Gezien dit zouden we verwachten dat de twee zondaars ter plekke dood zouden neervallen.

Maar de Heer lijkt een ommezwaai te maken door de mensheid een verbazingwekkende belofte te doen: God zal de mens bevrijden uit zijn gebondenheid aan de zonde door een Verlosser te zenden via het nageslacht van Eva, om de slang te verslaan (Gen.3:15). Dit ene vers in Genesis vat in een notendop samen hoe God ons terugkoopt uit de greep van de satan.

Adam had tot nu toe misschien niet naar Gods woorden geluisterd, maar nu luistert hij wel. Hij luistert en gelooft. We weten dat dit zo is omdat Adam zijn vrouw de naam Eva (“leven”) geeft, waarmee hij geloof toont in Gods belofte dat zij zal leven om kinderen te baren, door wie de beloofde Verlosser zal komen (Gen.3:20).

God handelt in reactie op Adams geloof: Hij vervangt de kleding van vijgenbladeren door mantels van dierenhuiden. **“En de HERE God maakte voor de mens en voor zijn vrouw klederen van vellen en bekleedde hen daarmee”** (Gen.3:21). Het is gemakkelijk om dit vers vluchtig te lezen en de betekenis ervan over het hoofd te zien, namelijk... dat je, om klederen van dierenhuiden te maken, een dier moet doden. Er moet bloed van een dier worden vergoten.

Onze eerste ouders stierven niet ter plekke. Hun dood werd uitgesteld (Gen.3:19) en was slechts tijdelijk, met het oog op de opstanding (I Cor.15:20-23; Rom.6:23b). Er stierf echter wel iets. Een dier, hoogstwaarschijnlijk een lam, vergiet zijn onschuldige bloed om Adam en Eva van kleding te voorzien. God voorziet hier niet alleen in louter fysieke bedekking voor de lichamen van het paar, maar illustreert hiermee ook de manier waarop Hij ons terugkoopt van zonde en dood.

Bloed bedekt zonde

Terwijl ik met geld mijn moeders suède jas heb teruggekocht, was bloed de prijs die de Heer vroeg. **“En nagenoeg alles wordt volgens de wet met bloed gereinigd, en zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving”** (Hebr.9:22). Maar waarom juist bloed?

Ten eerste wordt bloed geassocieerd met leven. Het leven van een schepsel bevindt zich in zijn bloed (Gen.9:4; Lev.17:11a,14; Deut.12:23). Vergoten bloed zorgt voor vergeving van zonden en vervangt zo de straf van eeuwige dood door de gave van eeuwig leven (Rom.6:23).

Aan de andere kant wordt bloed geassocieerd met de dood. Zonder bloed kan een schepsel niet leven. Denk aan een plaats delict met een grote bloedvlek op de stoep – bewijs dat er een dood heeft plaatsgevonden. Of in termen van Gods verlossingsplan: bloed is het bewijs dat de prijs voor de zonde is betaald (Rom.6:23). Dus in Gods verlossingsplan dient de straf voor de zonde – namelijk vergoten bloed – ook als de remedie. **“Want de ziel van het vlees is in het bloed en Ik heb het u op het altaar gegeven om verzoening over uw zielen te doen, want het bloed bewerkt verzoening door middel van de ziel”** (Lev.17:11).

De dood van een onschuldige plaatsvervanger

Dat de Heer Adam en Eva niet ter plekke heeft gedood, betekent niet dat Hij er gemakkelijk over denkt. God eiste in feite wel een bloedoffer voor hun zonden (Rom. 6:23) — alleen niet hun eigen bloed. De Heer zorgde in zijn genade en barmhartigheid voor een plaatsvervanger die in hun plaats zou sterven.

---

¹ Citaten zijn uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG.

Een onschuldig lam nam de straf op zich die Adam en Eva verdienden. En hier ligt de kern van Gods verlossingsplan: plaatsvervangers. Door zijn straf op een plaatsvervanger te leggen, kan God de zonden van een mens vergeven en hem redden van de straf van eeuwig verderf (II Thess. 1:9), terwijl Hij toch zijn toorn over de zonde uitstort en daarmee zijn gerechtigheid bevredigt (Rom.5:9).

Jezus Christus is onze plaatsvervanger

Net zoals Hij een plaatsvervanger voor onze eerste ouders heeft gegeven, zo heeft God ook een plaatsvervanger voor ons gegeven, maar niet zomaar een plaatsvervanger: God Zelf trad op en trad op als onze plaatsvervanger. In de persoon van de Heer Jezus Christus – God in menselijke gedaante (Joh.1:1,14,18) – onderging de Heer de doodstraf in onze plaats.

God nam al onze zonden op zich – die van u en mij; uit het verleden, het heden en de toekomst – en legde de schuld daarvoor bij Jezus Christus, alsof Christus elke zonde zelf had begaan. Terwijl Hij aan het kruis hing, onderging Christus de doodstraf waartoe wij in onze zonden waren veroordeeld (I Petr.2:24; II Cor.5:21; Rom.5:8-9; Col.1:14).

Als we terugkijken naar het onschuldige lam in de hof en naar het offersysteem dat in de wet van Mozes is vastgelegd (Lev.16:1-34), zien we daarin een voorafschaduwing van de beloofde Verlosser, Jezus Christus – het volmaakte offer, het zuivere Lam van God zonder gebrek of smet (Gen.3:15; Ex.12:5; Lev.22:19-21; I Petr.1:18-19; Hebr.9:14).

Het bloed van dieren kon echter nooit onze zonden wegnemen (Hebr.10:4). Alleen het bloed van de Heer Jezus Christus kan zonden wegnemen. Het bloed van dieren diende om een bedekking voor de zonde te bieden tot de tijd van de offerdood van de Verlosser. Dit is het moment waarop het vergoten bloed van Christus met terugwerkende kracht kon worden toegepast op allen die geloof hadden getoond in wat God tegen hen had gezegd door ernaar te handelen (Rom.4:3).

Een gratis geschenk

Hoe belachelijk dat Adam en Eva dachten dat ze hun schuld door eigen inspanningen konden uitwissen (Gen.3:7; Ef.2:9). Hetzelfde geldt voor ons vandaag de dag. De harde waarheid is dat we dood zijn in onze zonden (Ef.2:1; I Petr.2:24). Aangereden wild, zo u wilt. En geen enkele hoeveelheid goede werken van onze kant – van daden van vriendelijkheid tot kerkbezoek en religieuze rituelen – kan ons aanvaardbaar maken in de ogen van een Heilige God (Jes.64:6a).

Het goede nieuws is dat al het werk dat nodig is om ons rechtvaardig te maken voor God al is gedaan – door Jezus Christus. Hij diende als ons volmaakte offer. Hij heeft onze straf op Zich genomen. Hij is voor onze zonden gestorven in onze plaats. Het enige wat wij hoeven te doen, is zijn genadige daad voor ons aanvaarden. Wij aanvaarden zijn offer door ons vertrouwen te verplaatsen van onze eigen pogingen om aanvaardbaar te zijn voor God, en in plaats daarvan ons vertrouwen te stellen op het vergoten bloed van Jezus Christus, in het geloof dat dit de straf voor onze persoonlijke zonden volledig heeft betaald (Joh.6:29). Pas wanneer we geloven en vertrouwen op het offer van Christus, kunnen we in vrede voor God staan, gekleed in de volmaakte gerechtigheid van Christus. Want **“Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem”** (II Cor.5:21).

Ik heb \$ 24,99 betaald om de ‘aangereden-dier-jas’ jas van mijn moeder terug te kopen. De Heer heeft een veel hogere prijs betaald voor onze klederen van gerechtigheid, namelijk met het leven van zijn eigen Zoon (II Cor.5:21; Jes.61:10), en toch heeft het ons niets gekost. Het is een gratis gave (Ef.2:8-9).

En nog kostbaarder dan een vintage suède jas.